

مرور زندگی نامه یک شهید مدافع حرم، روی دور تند

پرواز تا آغوش خدا

و بعد از پیگیری های فراوان به منطقه اعزام می شود تا آجرا در نقش امدادگر ظاهر شود. وی برای دفاع از مردمی با در عرصه نبردی گذارد که شاید بسیاری از آنها، سوالات بی پاسخی دردهن داشته باشند که البته نویسنده و راویان کتاب تلاش می کنند پاسخی به آنها بدهند: «خداحافظ تهران پر ماجرا! افرقی نمی کنکه من دوباره برگردم یانه، ولی یادت باشه مدافعان حرم، کیلومترها دورتر از برج میلاد و هتلها و پارک ها شهر باری هایست، در کشور دیگه ای می جنگن و جون می دن تا هیچ حرومی و حروم زاده ای نگاه چپ به خونه و کاشونه شهروندان نداره و حتی آشیونه گنجشک ها ویا کریم هاتم امن و امان بمونه و آب تو هیچ آکواریومی تکون نخوره، چه برسه به دل مردم! حواست باشه تهران بزرگ! عادلانه قضاوت کنی سربازی فرامرزی وطن رو... و خطاهای هیچ کسی روپای آرمان هان نویسی.»

بالاتر نوشتتم که شخصیت متفاوت کتاب سبب شد که این اثر را به صورت مجزا به خواننده پیشنهاد کنم، متفاوت از این نظر که اغلب کتاب هایی که از زمینه ای داران دفاع مقدس چه مدافعان حرم خوانده ایم نیروهای رزمی و عملیاتی بوده اند، ولی شهید قاسمی یک نیروی امدادی بوده که در پیش جبهه به نیروهای رزمی و عملیاتی که در خط مقدم نبرد جراحت برداشته اند خدمات درمانی می داده است. از این حیث مور روابط های مرتبط با این شهید شاید تصویر تراز جهاد و مقاومت را به خواننده نشان دهد که پیش از این کمتر دیده شده است. در اواقع این کتاب تصور رایج از جهاد که همانا قاتل به سیف است رامقداری تغییر می دهد و به خواننده نشان می دهد که می توان جهاد کرد، ولی اسلحه به دست نگرفت؛ هر چند شهید قاسمی دوره های آمادگی نظامی و رزمی رانیز در دوره های تربیت پاسداری پشت سرگذاشته ولی حضورش در خط مقدم، حضوری متفاوت از نیروهای رزمی است.

نثر روان و یک دست این کتاب با گریزهای شاعرانه نویسنده سبب می شود خواننده بارا بوابت های خسته کننده و تخت روبه رو نباشد بلکه فراز و فرود های داستانی و لحن شاعرانه کتاب موجب شده با اثری متفاوت از حیث نثر و زبان روبه رو باشیم که در میان کتاب درباره ای از این دست کاری متمایز به شمار می رود. «دلم پرواز می خواهد» اثری است که شاید در آن نتوان همه بخش های مستند را از بخش های داستانی تفکیک کرد، ولی ویژگی اصلی آن تصویری است که از شهید در ذهن خواننده نقش می بندد؛ تصویری که قدسی نیست و قابل دستیابی است و این نکته گمشده این روزهای کتب مرتبط در حوزه ایثار و شهادت است که اغلب تلاش می کنند شما میل یک قدیس را در ذهن مخاطب ایجاد کنند و کتاب از کارکردها الگویی خود دور می شود.

«روز نهم ماه مبارک رمضان، روز سختی بود. بازیان روزه از صبح تا اFTER، پشت فرمان بودم و کارهای مختلفی انجام دادم. توبخانه خودی شدید می زد و معلوم بود در خط خالصه خبرهایی است. خالصه منطقه ای در استان حلب است که با منطقه زیتان و بربه در امتداد هم هستند و به دلیل نزدیک بودن این مناطق به خط مقدم، پست های امداد پیش کشی در آن جا راه انداده ایم. هنگام غروب خسته و گمراه رسیدم مقر نصر. پیغام داده بودند برای ویزیت یکی از نیروهای ایرانی آنچه بروم. وقتی رسیدم جاخوردم. حاج قاسم را دیدم که به علت کسالت، برای معاینه به مقر نصر آمده بود. پس از اقدامات لازم سرم و صل کردم و در مدتی که کنارش بودم، فرستی پیش آمد و سر حرف باز شد و کمرباره اختلاف روحیات زمینه ایان را پیش کشش رهگلایی کردم.

حاج قاسم با همان رنگ و روی پریده لبخندی زد و در حالی که می دانستم حرف زدن برایش دشوار است، جواب داد: «این اولین جنگ مشترک جهان اسلامه. جوون های مدافعت حرم غیر ایرانی رو حمایت کنید، چون تجربه جنگ ندارن. این جوونا باید با سعه صدر و خوشبوی راهنمایی بشن». ادای احترام نظامی کردم و برای خودن افطار اجراهه مرضی خواستم.»

راستش را بگویم قرار بود این شماره با کمله کمال روایت های زمینه ایان در جهان اسلامه هارمه را داشته باشیم بر جای هموای ماه مبارک رمضان در روزهایی در تکمیل آن که به خاطر رعایت اختصار از نقل آنها پرهیز کردم سبب شد به جای آن مطلب، این کتاب را به شما معرفی کنم.

«دلم پرواز می خواهد» زندگینامه شهید قاسمی، محمد حسن قاسمی، که پریسا محسن پور آن را قلمی و نشر روابط فتح روانه بازار کتاب کرده است. این چند خط و البته شخصیت متفاوت «دکتر قاسم» سبب شد این کتاب را برای خواندن در روزها و شب های ماه مبارک رمضان به شما پیشنهاد کنم. پیشنهادی که در فرستی کوتاه شاید در فاصله افتراض سحر (اگر تلویزیون و موبایل را خاموش کنید) بتوانید آن را به آخر برسانید و دمی باشیم امدادگر در روزهای ماه مبارک همنشین باشید.

کتاب درباره زمینه ای متولد ۱۳۶۹ است، از نسل افرادی که نه جنگ را دیدند و نه امام رزمینه ایان که در جبهه هاششکرت می کردند. وی در رشتہ هوش بی از دانشگاه فارغ التحصیل شده و بعد از عضویت سپاه پاسداران در آمده تا بتواند در مسیر باورهایش خدمت کند.

او در روزهای رشد جریان های تکفیری که با حمایت دولت های

منطقه اعم از عربستان و ترکیه و کشورهای غربی از گوش و کنار

غرب آسیا سر بلند می کردد، داوطلب حضور در سوریه می شود

بخوانید تا رستگار شوید!

می خواهم یک جمله کلیشه ای بگویم بعد بروم سراغ اصل موضوع: «ماه رمضان فرستی برای خودسازی است» و این خودسازی جهات مختلفی دارد، یکی از آنها با بستن دهان میسر می شود و برای رسیدن به کمال این مرتبه، کارهای دیگری هم توصیه شده یا می توان توصیه کرد.

حسام آنوش
دیرقسسه

رسیدن به کمال این مرتبه، کارهای دیگری هم توصیه شده یا می توان توصیه کرد.

قرآن بخوانید، هر قدر میسر است، این توصیه ای است که کتاب شریف می کند و هیچ قیدی برای قرائت آیات وحی نمی گذارد برای همین در روزهای این ماه می توانیم با خواندن آیات این کتاب راه نجات را پیدا کنیم و از سرگذشت پیشینیان عبرت بگیریم. در حدیثی که از امام باقر(ع) رسیده استفاده می شود اگر مسلمان بخواهد از غافلان و بی خبران نباشد بایستی روزانه حداقل ده آیه از قرآن بخواند.

امام پنجم(ع) این مطلب را از رسول خدا(ص) نقل کرده و البته در جای دیگر به پنجاه آیه اشاره شده و بادآوری می کند این افراد از جمله کسانی هستند که همواره به یاد خدا هستند. عطا نیشان بوری در تکریه الاولیاء می نویسد: پرسیدند که «کسی قرآن می خواند و نمی داند چه می خواند آن را هیچ اثری بود؟» گفت: «کسی دارو می خورد و نمی داند که چه می خورد، اثر می کند؛ قرآن اثر نکند؛ بلکه بسی اثر نکند. فکیف اگر خود داند که چه می خواند، اثر آن بسیار کند».

قرآن کریم بارها مخاطبان خود را دعوت به گشتن روی زمین کرده تا از این طریق عاقبت پیشینیان را ببینید و عبرت بگیرند. دروغگویان، مشرکان، مجرمان و... کسانی هستند که قرآن با دعوت از مردم به گشتن روی زمین می خواهد سرگذشت آنها را به مخاطب نشان دهد. خواندن سفرنامه ها یکی از راه های سیر کردن روی زمین است به این خاطر که شاید همه فرصت سفر کردن و دیدن آثار گذشتگان برایشان فراهم نباشد، اما سفرنامه ها این امکان را برای مخاطبان خود فراهم می کنند. ناصر خسرو که سفرنامه مشهوری دارد در ابتدای سفرنامه خود می نویسد: شبی در خواب دیدم یکی مرا گفت: «چند خواهی خوردن از این شراب که خرد از مردم زایل کند اگر بهوش باشی بهتر». من جواب گفتم که: «حکما جز این چیزی نتوانستند ساخت که اندوه دنیا کم کند». جواب دادی: «در بیخودی و بیهوشی راحتی نباشد. حکیم نتوان گفت کسی را که مردم را به بیهوشی رهنمون باشد، بلکه چیزی باید طلبید که خرد و هوش را بیفزاید». گفتم که: «من این از کجا آمی؟» گفت: «جوینده یابند و باشد» و پس سوی قبله اشارت کرد و دیگر سخن نگفت.

رمان خواندن هم یکی دیگر از کارهایی است که می تواند مفید باشد، زیرا رمان ها اغلب قصه سرگذشت انسان ها و زندگی شان هستند و می تواند روشی برای سیر کردن در زندگی و منش و سلوك انسان های دیگر باشد. در واقع این گونه ادبی تجربه ای رایگان در اختیار خواننده قرار می دهد. همان طور که قرآن داستان یوسف را بهترین قصه های معرفی می کند می توان نتیجه گفت قصه هایی که سرگذشت افراد در آن بازگشته دهند می توانند راه خوبی برای کسب معرفت و خودسازی باشد.

